

stăriile, prin călăritătără să se prindă căldără, într-o masă făgăoasă și foarte albă: se alteră penede la lumină directă și soarele să ciapă la lumină difuză, exprimându-se derapă chloră; se transformă atunci în sub-chlorură de argintă, $\text{Ag} \cdot \text{Cl}$. Chlorurul de argintă, păstrat într-un flacon plin de chloră și mediu este esențială lumină, și alb.

Chlorurul de argintă în topire la temperatură de 260° ; se prinde prin răcire într-o masă transparentă care are aspectul și trăsătura corișului și nu are hîmisi și vîcă oțimea lăpără corporală. Chlorurul de argintă topit trăce prin reacție cu litharga; începe să se volatilizeze îndată ce intră în topire; cătoate acestea este anevoie să distile de tot. Este nedecomponabil prin căldără.

Cărbunele cărat nu îl descompune; dar cărbunele hidrogenat îl produce produsul acidă chlorhydrică; chlorurul de argintă se produce asemenea prin cărbune, în prezența acvarelăi de apă; se formează acidă chlorhydrică, oxigenă și argintă metalic.

Ferul, zincul, stannumul, antimoniul, hismuthul, plumbul, cuprul, etc., produsul chlorurul de argintă nu îl calăzesc; Mercurul îl descompune necontrolat.

Ferul și zincul îl produc la cărbune și la temperatură ordinărie; celelalte metale nu îl despart argintul de către în prezența acidului chlorhydric întins. Reacția este mult mai penede, când se adaugă chlorurul de argintă către o soluție de sare marină.

Chlorurul de argintă este de tot nesoluibil în apă; de aceea săzgășește să se recupereze într-o lăcașă șoare de chloruri să se obțină de argintă.

Acidul azotică nu îl dissolvă și nu îl descompune.

Acidul chlorhydrică conține și feruște în soluție în cantitate mică și lăsată să cristalizeze în octaedru prin evaporație lăcașă.

Acidul sulfică conține și sulfatul de argintă și acidă chlorhydrică.

Potassa și soda caustică sunt băișorii acide la reacție asupra chlorurului de argintă; dar, la temperatură feruște, decompoziția chlorurului de argintă se face în cîteva